รายการ สตรีที่มีความหวัง
รายการที่ 580 สิ่งที่ฉันได้เรียนรู้จากคุณแม่ของดิฉัน

การต้อนรับเข้าสู่รายการ

แอน: "คุณแม่ดิฉันสอนให้ดิฉันเปิดใจและเปิดบ้านต้อนรับผู้อื่น เรามักจะมีคนอื่นมาร่วมล้อมวงทานอาหารด้วยกันอยู่เสมอ และคุณแม่จะต้อนรับแขกทุกคนด้วยความยินดีโดยไม่บ่น และมักจะมีแผนทำอาหารเพิ่มมากขึ้นอีกนิด เพื่อต้อนรับแขกที่จะมาอยู่เสมอ ที่โต๊ะอาหารของคุณแม่ดิฉันมักจะมีที่ว่างเผื่อไว้ และโต๊ะอาหารของดิฉันก็จะมีที่ว่างไว้ด้วยเช่นเดียวกันค่ะ

บัวขาบ: สวัสดีค่ะ ขอต้อนรับเข้าสู่รายการสตรีที่มีความหวัง สิ่งที่เราจะนำมาแบ่งปันกับคุณผู้ฟังในวันนี้ อาจจะแตกต่างจากครั้งก่อนๆสักหน่อยนะคะ

ดิฉัน ดร.บัวขาบ รองหานามค่ะ และเสียงที่คุณผู้ฟังเพิ่งจะได้ยินไปเมื่อสักครู่เป็นเสียงคุณแอนค่ะ เธอกำลังเล่าให้เราฟังถึงสิ่งที่คุณซาร่า ลูกสาวของคุณเอเลนเล่าให้ฟังเกี่ยวกับสิ่งที่เธอได้เรียนรู้จากคุณแม่ของเธอ ขอบคุณมากค่ะ คุณแอน

แอน: ด้วยความยินดีค่ะ สวัสดีค่ะคุณผู้ฟัง ดิฉัน ศศิธร สุขสิงคลี คะ คุณผู้ฟังเคยคิดไหมค่ะ ว่า เราน่าจะลองถามบรรดาลูกๆของเรา ว่าสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้ จากการเลี้ยงดูของคุณแม่ ตั้งแต่เล็กจนโตนั้น เขาได้อะไรบ้าง ถ้าหากว่าคุณผู้ฟัง คือคุณแม่ยังสาว คุณผู้ฟังจะได้เรียนรู้บางอย่างที่น่าสนใจเกี่ยวกับลูกสาวของคุณเช่นกัน และถ้าเป็นแม่สูงวัย ก็อาจจะได้ฟังสิ่งที่ลูกสาวบอก ว่าเธอได้เรียนรู้อะไรจากเราบ้าง หรือถ้าแม้แต่คนที่เป็นลูกสาว ขอให้ฟังสิ่งที่บรรดาคุณแม่เหล่านี้ได้เรียนรู้จากคุณ ว่าท่านเห็นอะไรในตัวคุณ

บัวขาบ: ดิฉันคิดว่า วันนี้เป็นอีกครั้งหนึ่งในหลายๆ วันที่ผ่านมา ที่เราควรจะชงชาดื่มกันสักถ้วยหนึ่งและนั่งคุยกัน ฟังและแบ่งปันความคิดและข้อคิดที่งดงามบางอย่างเกี่ยวกับคุณแม่และลูกสาว ดิฉันหวังว่า คุณผู้ฟังพอจะมีเวลาที่จะอยู่ฟังรายการ ขอให้พักผ่อนและสนุกกับการใช้เวลาอยู่ด้วยกันกับเรานะคะ
เพื่อเป็นการไม่เสียเวลา ให้เรามาฟังถึงสิ่งที่คุณฝนได้เรียนรู้ในตัวของคุณอุษา ว่ามีอะไรบ้างนะค่ะ

แอน: คุณฝนได้บอกว่า คุณแม่สอนให้ดิฉันเป็นคนเข้มแข็ง เมื่อดิฉันโตขึ้น แม่สอนเกี่ยวกับการเป็นคนเข้มแข็งไว้สองอย่าง อย่างแรกคือ ท่านสอนให้ดิฉัน ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น อย่าปิดกั้นหรือจำกัดความคิดของ

คนนั้นๆ เพื่อไม่ให้ขุ่นเคืองใจกัน และให้รับฟังเหตุผลเสมอ แน่นอนว่าดิฉันไม่สามารถเปลี่ยนใจเขาให้คล้อยตามข้อคิดเห็นของดิฉันได้ แต่ดิฉันเลือกที่จะรับฟังได้ค่ะ

อย่างที่สอง ที่คุณแม่สอนคือ เวลาที่มีคนมอบหมายงานให้เราทำ หากเรารับปากว่าจะทำ แม้ว่าเราจะมีงานยุ่งหรือเหนื่อยก็ตาม เราก็ต้องทำสิ่งนั้น ให้เขาจนเสร็จเรียบร้อย

ดิฉันยังได้เรียนรู้จากคุณแม่ด้วยว่า หากพูดคำไหนก็ต้องเป็นคำนั้นเสมอ เช่นให้คำว่า “ได้ค่ะ” ของดิฉันเป็นคำ “ได้ค่ะ”จริงๆ และ “ไม่ค่ะ” ของดิฉันเป็น “ไม่ค่ะ” เพื่อให้ดิฉันรักษาต่อคำพูด และอย่าให้คนอื่นมาชักจูงให้ฝ่าฝืนสิ่งที่ดิฉันบอกว่าดิฉันจะทำค่ะ

บัวขาบ: นั่นเป็นสิ่งสำคัญที่คุณฝน ได้เรียนรู้จากคุณแม่ของเธอใช่ไหมคะ

แอน: ใช่ค่ะ เธอเรียนรู้ที่จะซื่อสัตย์ต่อคำพูดของเธอ การซื่อสัตย์ต่อคำพูดของตนเองมักจะไม่ใช่เรื่องง่ายเลยนะคะ ดิฉันคิดว่า บางครั้งคุณฝนอาจจะมีเพื่อนๆทำให้เธอลังเลใจในการทำงาน เช่นอย่าเพิ่งทำเลย ไปทานข้าวไหม ดูหนังก่อนไหม แต่คุณฝนบอกว่าเธอต้องรักษาคำพูดฉะนั้นคำพูดของเพื่อนคงไม่สามารถทำให้เธอลังเลใจได้ คุณผู้ฟังหล่ะค่ะ หนักแน่นในสิ่งที่กำลังจะทำได้หรือเปล่า

บัวขาบ: ค่ะแล้ว คุณฝนได้พูดอะไรอย่างอื่นอีกไหมคะ

แอน: พูดค่ะ คุณฝนบอกว่า“คุณแม่ยังสอนให้ดิฉันมีความอดทน และทำความสะอาดบ้านให้สะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อย แกมักจะชอบดูแลบ้านให้สะอาดอยู่เสมอ เพื่อพร้อมต้อนรับแขกที่มาเยือนอยู่ตลอดเวลา”

และนี่เป็นเรื่องสุดท้ายจากคุณฝนนะค่ะ...
“คุณแม่สอนให้ดิฉันจดรายการสิ่งที่จะต้องทำ เพื่อดิฉันสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ดิฉันต้องทำอะไรบ้างในแต่ละวัน ดิฉันเริ่มจดรายการสิ่งที่จะต้องทำ ตั้งแต่การทำโครงงานโรงเรียนเมื่อตอนที่ดิฉันยังเป็นเด็ก ไปจนถึงการเรียนในมหาวิทยาลัย การจัดงานเลี้ยงสำหรับงานแต่งงาน การดำเนินการเรื่องการลี้ภัยของผู้หญิง ไปจนกระทั่งถึงการเป็นครูในโรงเรียนมัธยม

การจดรายการ สิ่งที่จะต้องทำ ซึ่งมันช่วยดิฉันได้มาก ในการจัดการสิ่งต่างๆให้เป็นระบบอย่างแท้จริง ดิฉันชอบมากทำสิ่งนี้มากค่ะ

บัวขาบ: เหมือนดิฉันเลยค่ะ ดิฉันก็มักจะจดรายการสิ่งที่จะต้องทำ เพราะเป็นวิธีที่ดีที่สุด เพื่อจะได้รู้ว่าสิ่งไหนต้องทำก่อนทำหลัง งานไหนงานด่วนที่สุดก็จะเขียนไว้บนสุด นอกจากนี้ ดิฉันยังชอบขีดฆ่าสิ่งที่ดิฉันเริ่มลงมือทำแล้ว ออกจากรายการที่จดไว้ ด้วยค่ะ (หัวเราะ) เพื่อให้รู้ว่าสิ่งนั้นทำไปแล้ว ต้องไม่ทำซ้ำอีก

แอน: ดิฉันก็เหมือนกันค่ะ

หลังจากที่คุณผู้ฟัง ฟังเพลงนี้ เราจะมาฟังสิ่งที่ได้เรียนรู้ของคุณแม่ จากลูกสาวอีกคนหนึ่งค่ะ

บัวขาบ: ตอนนี้เรามาฟังจากคุณนิชา ลูกสาวของคุณมารีค่ะ ว่าเธอได้เรียนรู้อะไรบ้าง จากคุณแม่ของเธอ

คุณนิชาได้บอกถึงสิ่งที่เขาได้เรียนรู้จากคุณแม่ว่า “คุณแม่ของดิฉันสอนให้มีความมั่นใจในตนเอง คุณแม่เคยพูดกับดิฉันว่า “พระเจ้าทรงสร้างลูกอย่างพิเศษ และพระองค์จะช่วยลูกในการเผชิญกับสิ่งใดๆที่อาจจะทำให้ลูกกังวลหรือหวาดกลัว”

อย่าเห็นแก่ประโยชน์ของตนเอง ให้คิดถึงสิ่งที่จำเป็นของคนอื่นก่อน และให้ช่วยเหลือเขาถ้าลูกช่วยได้ ไม่ว่าจะโดยการให้วัตถุสิ่งของ หรือเพียงแค่แสดงมิตรภาพและสนับสนุนเวลาที่เขาประสบความทุกข์ยากลำบาก การทำแบบนี้หมายถึง ความเห็นอกเห็นใจและไม่เห็นแก่ตัวค่ะ

แอน: สิ่งที่ได้เรียนรู้จากคุณแม่ของคุณนิชาเป็นสิ่งที่ยอดเยี่ยมมาก - การดูแลเอาใจใส่คนอื่นก่อนตัวคุณเอง

บัวขาบ: และนี่เป็นเรื่องต่อมาที่ได้เรียนรู้ ดิฉันชอบเรื่องนี้ค่ะ “รักครอบครัว แม้จะมีข้อบกพร่องหรือมีปัญหาใดๆก็ตาม”

แอน: นั่นหมายความว่า ควรรักพ่อแม่ พี่น้อง แม้เมื่อพวกเขาทำให้คุณนิชาลำบากใจในบางครั้ง หรือค่ะ

บัวขาบ: ใช่ค่ะ คุณนิชาบอกว่า “คุณพ่อ แม่ไม่ได้อยู่ใกล้ชิดเราเสมอ วันหนึ่งอาจสายเกินไปที่จะแสดงให้ทั้งสองเห็นว่าเรารักและชื่นชมพวกเขามากแค่ไหน ดังนั้นดิฉันจึงแสดงความรักความห่วงใยดูแลท่านอย่างดีเสมอแม้ในยามที่ท่านเผชิญกับความทุกข์ยากลำบากก็ตาม ก็จะอยู่เคียงข้างให้กำลังใจตลอดค่ะ”

และเรื่องสุดท้ายจากคุณนิชาคือ

“เชื่อวางใจพระเจ้า ไม่ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นกับลูกก็ตาม พระเจ้าทรงมีแผนการสำหรับชีวิตของลูก และแผนการของพระองค์เป็นสิ่งที่ดีที่สุด”

แอน: นั่นเป็นคำแนะนำที่ดีจากคุณแม่ของคุณนิชา มีคำพูดบางอย่างที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ พระวจนะของพระเจ้าที่บอกเราเช่นนั้น ซึ่งกล่าวไว้ว่า “พระเจ้าตรัสว่า เพราะเรารู้แผนงานที่เรามีไว้สำหรับเจ้า เป็นแผนงานเพื่อสวัสดิภาพ ไม่ใช่เพื่อทุกขภาพ เพื่อจะให้อนาคตและความหวังใจแก่เจ้า” (เยเรมีย์ 29:11)

บัวขาบ: ขอต้อนรับกลับเข้าสู่รายการสตรีที่มีความหวัง เราเคยมีโอกาสได้ฟังคุณพิมมาพูดคุยในรายการสตรีที่มีความหวัง สำหรับวันนี้เราไม่ได้ฟังจากคุณพิม แต่เราจะได้ฟังจากคุณฟ้า ลูกสาวของคุณพิมพาจะมาบอกว่าเธอได้เรียนรู้อะไรจากคุณแม่ของเธอ คุณ**แอน**ช่วยเล่าให้ฟังได้ไหมคะ

แอน: ได้แน่นอนค่ะ สิ่งแรกที่เธอบอก "คุณแม่สอนดิฉันให้เป็นคนชอบผจญภัย และมีความเป็นเด็กและอยากรู้อยากเห็นในจิตวิญญาณ สอนให้ดิฉันมีความเมตตา และเหนือสิ่งอื่นใด คือให้เป็นตัวของตัวเอง – แม้ว่าบางครั้งรู้สึกเก้อเขินต่อหน้าคนอื่น ก็ต้องระงับอารมณ์นั้นให้ได้ค่ะ

เธอยังบอกอีกว่า "แม่เรียนรู้จากแม่ของแม่ว่าคือคุณยายว่า คนเราสำคัญกว่าทรัพย์สินเงินทอง"

เธอบอกว่า "แม่สอนดิฉันถึงวิธีการร้องเพลงประสานเสียง" ดิฉันรู้ว่าพวกเขาแม่ลูก เคยร้องเพลงด้วยกัน

และเรื่องสุดท้ายที่ทำให้ดิฉันอดหัวเราะไม่ได้คือ "คุณแม่สอนวิธีตากเสื้อผ้าบนราวตากผ้า" (หัวเราะ)

บัวขาบ: สิ่งที่สำคัญคือการตากเสื้อผ้าให้เรียบตรงและไม่ย่น เพื่อเสื้อผ้าจะแห้งได้ทั่ว

ดังนั้น คุณแม่ของคุณฟ้าสอนให้เธอเป็นตัวของตัวเอง – และคนสำคัญกว่าสิ่งของ นั่นเป็นคำสอนที่ดีค่ะ

แอน: ตอนนี้เราอยู่ด้วยกันในรายการสตรีที่มีความหวัง และวันนี้เรากำลังแบ่งปันสิ่งที่ลูกสาวได้เรียนรู้จากคุณแม่ของเธอ ดิฉันหวังว่า คุณจะสนุกไปกับการได้ฟังเรื่องราวของบรรดาลูกสาวที่โตแล้วเหล่านี้นะคะ

ถ้าคุณผู้ฟังที่กำลังฟังอยู่เป็นลูกสาว คุณก็อาจคิดถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้จากคุณแม่ของคุณ และสิ่งที่อยากให้ลูกสาวของคุณเรียนรู้จากคุณเวลาที่คุณเป็นคุณแม่

คุณหลุยส์มีลูกสาวคนหนึ่งชื่อ ราเชล ให้เรามาฟังสิ่งที่คุณราเชลบอก ซึ่งเธอได้เรียนรู้จากคุณแม่ของเธอ

บัวขาบ: ราเชลได้บอกไว้ว่า "คุณแม่สอนดิฉันในเรื่องเกี่ยวกับจริยธรรมและค่านิยม โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงที่เป็นวัยรุ่น เพื่อจะได้เติบโตขึ้นเป็นสตรีคริสเตียน

คุณแม่แสดงให้ดิฉันเห็นถึงการเป็นมารยาทเจ้าบ้านที่ดีของคุณแม่และยินดีต้อนรับคนเข้ามาในบ้านของเราเสมอ ไม่ว่าจะคนกลุ่มใหญ่ ครอบครัว คู่สมรสและคนโสด และเพื่อนๆของดิฉัน

ตอนนี้ดิฉันได้สืบทอดการมีมารยาทเจ้าบ้านที่ดีต้อนรับคนทั้งหลายเข้ามาในบ้านของเรา เมื่อเราย้ายไปอยู่อีกเมืองหนึ่ง การเปิดบ้านต้อนรับแขกของเราทำให้เรามีเพื่อนบ้านใหม่หลายคน

แอน: นั่นเป็นบทเรียนที่ดีมากสำหรับเราทุกคนใช่ไหมคะ ถ้าเรามีบ้านที่เปิดต้อนรับและยินดีต้อนรับคนอื่น เรา

ก็จะมีเพื่อน คุณผู้ฟังสังเกตหรือเปล่าคะว่า มีลูกสาวกี่คนที่บอกว่า คุณแม่ของเธอชอบเชิญแขกมาที่บ้าน และเป็นเรื่องที่ดีไม่ใช่หรือคะที่มีการสืบทอดมารยาทเจ้าบ้านที่ดีไปถึงลูกสาว

ช่างเป็นโลกที่น่ารื่นรมย์หากว่าลูกสาวทุกคนได้เรียนรู้จากแม่ที่จะเปิดบ้านของเขาออกต้อนรับคนอื่นๆ

บัวขาบ: จริงแท้แน่นอนค่ะ คุณแอน และคุณราเชลยังบอกเรา ถึงบางอย่างที่น่าสนใจด้วยค่ะ

ว่า "คุณแม่ของเธอมีมุมมองชีวิตที่แตกต่าง เพราะเรามีบุคลิกลักษณะที่ต่างกัน เมื่อเราคุยกันเกี่ยวกับปัญหาและความท้าทายที่ดิฉันเผชิญ คุณแม่มักจะช่วยให้ดิฉันมองดูสิ่งต่างๆจากอีกมุมมองหนึ่ง"

คุณราเชลพูดต่อไปว่า "คุณแม่สอนดิฉันเกี่ยวกับวินัยและเพ่งความคิดไปในการเรียนการสอนของดิฉันและในเรื่องงานของดิฉัน ดิฉันเป็นคนใจลอยไปโน่นมานี่ นิดหน่อย ท่านจึงสอนให้ดิฉันมีสมาธิมากขึ้นและจัดระเบียบตัวเองมากขึ้น

แอน: ว้าว – นั่นเป็นสิ่งที่ยอดเยี่ยมมาก ดิฉันอยากให้ลูกสาวของดิฉันบอกว่า ดิฉันเป็นคนสอนให้เธอเป็นคนมีสมาธิและมีระเบียบบ้างค่ะ แล้วคุณผู้ฟังล่ะคะ

บัวขาบ: คุณผู้ฟังมีความสุขไหมคะที่ได้ฟังสิ่งที่บรรดาลูกสาวได้เรียนรู้จากคุณแม่ของพวกเธอ ซึ่งรายการสตรีที่มีความหวังนำมาให้คุณฟังวันนี้ สำหรับดิฉันเองมีความสุข และขอให้ทำตัวตามสบายนะคะ เราจะมาฟังกันต่อถึงสิ่งที่ลูกสาวได้เรียนรู้จากคุณแม่

แอน: คุณกุ้ง เป็นอีกคนหนึ่งที่คุณผู้ฟังจะได้ฟังเรื่องราวจากเธอบ่อยๆในรายการสตรีที่มีความหวัง

คุณเกด ลูกสาวของเธอ ได้เรียนรู้อะไรหลายอย่างที่จะบอกกับเราค่ะ

อย่างแรก เธอพูดเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นงานภาคปฏิบัติ คุณกุ้งเป็นคนที่ไม่ชอบอยู่เฉย ชอบทำโน่นทำนี่อยู่ตลอดและมีความเป็นศิลปินมาก เธอตัดเสื้อผ้าเองและดัดแปลงเสื้อผ้าของเธอเอง ฉะนั้น ให้เรามาฟังสิ่งที่คุณเกด ลูกสาวของเธอบอก

คุณแม่สอนดิฉันเย็บผ้า สอนวิธีสนเข็ม ปักผ้า สอยริมผ้า เย็บรังดุม และการใช้จักรเย็บผ้า

สอนดิฉันวาดรูป วาดรูปทิวทัศน์ วิธีมองดูสิ่งต่างๆตามความเป็นจริง

คุณแม่รักสวนของท่าน ฉะนั้น คุณแม่จึงสอนดิฉันให้รู้วิธีตัดแต่งกิ่ง รดน้ำ และดูแลต้นไม้

บัวขาบ: คุณกุ้งช่างเป็นคนที่ไม่ชอบอยู่เฉยจริงๆนะคะ

แอน: ใช่ค่ะ แต่นี่ไม่ใช่ทั้งหมดที่เธอสอนลูกสาวนะคะ คุณผู้ฟังอยากรู้ไหมคะว่า ว่าคุณเกดพูดถึงอะไรอย่างอื่นอีก

บัวขาบ: อยากรู้ซิคะ และดิฉันแน่ใจว่า คุณผู้ฟังก็คงอยากรู้เหมือนกัน

แอน: คุณเกดบอกกับเราถึงสิ่งที่คุณแม่สอนเธอเกี่ยวกับวิธีการใช้ชีวิต เธอบอกว่า “คุณแม่สอนดิฉันให้ทำทานกับคนยากจนและและคนที่ทนทุกข์ทรมาน และไม่ใช่เพียงแค่เงินจำนวนเล็กน้อย

คุณแม่บอกให้ดิฉันช่วยเหลือคนอื่นเสมอ และคอยหนุนใจดิฉันว่า

หากวันไหนดิฉันมีความกังวลหรือมีปัญหา วิธีที่ดีที่สุดคือ อธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนั้น

และบอกดิฉันว่า “ชีวิตไม่ค่อยยุติธรรม แต่ลูกควรเป็นคนยุติธรรม

บัวขาบ: ดิฉันชอบคำสอนนั้นค่ะ และเป็นสิ่งที่จริงแท้แน่นอน แทนที่จะรู้สึกสงสารตัวเอง เราควรแน่ใจว่าเราปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างยุติธรรม

แอน: และนี่เป็นข้อคิดที่ดีอย่างหนึ่งคือ “ไม่มีข้อแก้ตัวอะไรที่จะเอามาอ้างเพื่อจะใจร้ายกับใคร หรือดูหมิ่นดูแคลนใคร” จริงๆแล้ว เราก็อยากให้ทุกคนคิดอย่างเดียวกัน

และคุณแม่สอนเธอว่า “การหาเงินไม่ใช่สิ่งสำคัญ และการมีสิ่งของดีๆไม่ใช่เรื่องสำคัญ แต่การทำสิ่งที่ถูกต้องเป็นเพียงสิ่งเดียวที่สำคัญอย่างแท้จริง

บัวขาบ: เรื่องพวกนี้เป็นเรื่องที่ดีมากๆที่ได้เรียนรู้จากคุณแม่ของคุณ จริงไหมคะ คุณผู้ฟังสังเกตไหมคะว่า ลูกสาวส่วนใหญ่พูดเกี่ยวกับการให้ความสำคัญกับคนอื่นก่อนเสมอ

แอน: และสุดท้าย คุณเกดบอกเราถึงสิ่งที่คุณแม่สอนเธอเกี่ยวกับการเป็นผู้หญิง ว่า

“ลูกควรพยายามทำให้ตนเองดูดีและสวมเสื้อผ้าที่ดึงดูดความสนใจ แต่หลังจากที่ลูกแต่งงานแล้ว การแต่งตัวเพื่อดึงดูดใจสามีของลูกเป็นสิ่งที่ดี แต่ไม่ใช่เพื่อทำให้ผู้ชายอื่นหันมามองลูกนะ”

บัวขาบ: นั่นเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ดูน่าดึงดูดใจสำหรับสามีของเราเท่านั้น ไม่ใช่สำหรับผู้ชายอื่น

หลังจากฟังเพลงนี้จบ คุณผู้ฟังจะได้ฟังจากลูกสาวอีกคนหนึ่งค่ะ

แอน: เรารู้สึกยินดีมากที่คุณผู้ฟังสามารถมาอยู่ร่วมกับเราในวันนี้ ในขณะที่เราได้ฟังกลุ่มลูกสาวพูดถึงสิ่งที่พวกเธอได้เรียนรู้จากคุณแม่ของพวกเธอ

บัวขาบ: พูดถึงกลุ่มลูกสาว ทำให้ดิฉันนึกถึงภาพดอกไม้สวยๆที่มัดรวมกันเป็นช่อ

คุณนา เพื่อนคุณแอน เป็นอีกคนหนึ่งที่เราเคยได้ยินเรื่องราวของเธอบ้างแล้ว คุณแอน คุณช่วยเล่าให้เราฟังได้ไหมคะว่าสิ่งที่คุณนาได้เรียนรู้จากแม่ของเธอมีอะไรบ้างค่ะ

แอน: ด้วยความยินดีอย่างยิ่งค่ะ และนี่คือสิ่งที่คุณนา เล่าให้ดิฉันฟังนะค่ะ

“คุณแม่สอนดิฉันให้ทำอะไรก็ได้ที่ดิฉันสามารถทำได้ด้วยตัวเอง คุณผู้ฟังอาจจะพอจำได้ว่า ดิฉันเป็นคนพิการที่เรียกว่าโรคอัมพาตเนื่องจากสมองได้รับบาดเจ็บระหว่างคลอด (โรคอัมพาตเนื่องจากความบกพร่องของสมองก่อนคลอด) ดิฉันไม่สามารถควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกายดิฉันได้อย่างสมบูรณ์ ดิฉันมีปัญหาในการเดินและการพูด และมีงานเล็กน้อยบางอย่างที่ดิฉันไม่สามารถทำได้ด้วยตัวเอง

ตอนที่ดิฉันยังเล็กมา คุณแม่พาดิฉันไปพบนักกายภาพบำบัดที่ช่วยฉันทำการออกกำลังกาย ซึ่งจะทำให้ร่างกายดิฉันแข็งแรงขึ้น และเพื่อช่วยให้ปากและลิ้นของดิฉันขยับได้ดีขึ้น เพื่อว่าดิฉันจะสามารถพูดได้ชัดเจนขึ้น

อะไรที่ดิฉันทำเองไม่ได้ คุณแม่จะช่วยดิฉันทำ แต่อะไรที่ทำเองได้ คุณแม่ก็จะปล่อยให้ดิฉันทำเอง คุณแม่ให้กำลังใจดิฉันที่จะเป็นตัวของตัวเองที่ไม่พึงใคร ดิฉันรู้สึกสำนึกในพระคุณของคุณแม่สำหรับเรื่องนั้น เพราะตอนนี้ดิฉันสามารถทำอะไรได้ด้วยตัวเองเป็นส่วนใหญ่ ดิฉันไปโรงเรียนและเข้ามหาวิทยาลัยตามปกติ และตอนนี้ดิฉันมีความสุขกับการทำงาน และดิฉันรักงานเขียนค่ะ

บัวขาบ: คุณนาเขียนบทกวีได้ไพเราะ ความคิดของเธอทำงานอย่างกระฉับกระเฉงมาก แม้ว่าร่างกายของเธอจะไม่สามารถทำในสิ่งที่เธอต้องการทำ เธออธิษฐานมาก เพราะเธอรักพระเจ้าและอธิษฐานเผื่อคนอื่นด้วย เธอยังบอกอีกนค่ะว่า เธอมักจะอธิษฐานเผื่อเราและเผื่อคุณผู้ฟังด้วยค่ะ

แอน: อ.บัวขาบ ลองเดาซิคะว่าคนต่อไปเป็นใคร ถ้าเดาไม่ถูก ดิฉันเฉลย เลยแล้วกันนะค่ะ ตอนนี้เราจะพูดถึงคุณปุ๊เป็นซึ่งเธอเป็นลูกสาวของคุณแม่ณี ผู้ฟังจากทางรายการ และตอนนี้เธอเป็นคุณแม่มีลูกชายตัวเล็กๆสองคน

ทุกท่านพร้อมไหมคะ

บัวขาบ : ดิฉันพร้อมที่จะฟังแล้วค่ะ และคิดว่าคุณผู้ฟังก็พร้อมเช่นเดียวกันนะค่ะ

แอน: คุณปุ๊บอกดิฉันว่า “เมื่อเราโตขึ้น บ้านคือ สถานที่ซึ่งเราสามารถลี้ภัยได้อย่างปลอดภัย เป็นสถานที่ซึ่งเรา

ได้รับการปกป้องคุ้มครองจากโลกภายนอก ตลอดจนปกป้องเราจากอันตราย เป็นสถานที่ซึ่งเราได้รับการยอมรับและได้รับความรัก

เธอบอกว่า “คุณแม่สอนดิฉันว่า บ้านเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างและปกป้องคุ้มครอง”

ฟังดูคล้ายกับว่า คุณปุ๊รู้สึกปลอดภัยมากๆเมื่ออยู่บ้านนะคะ นับว่าเป็นเรื่องที่ดี

แต่ไม่ใช่ทุกคนที่รู้สึกปลอดภัยเมื่ออยู่บ้าน เราเข้าใจคุณผู้ฟังจริงๆ หากมีใครรู้สึกไม่ปลอดภัย ไม่สบายใจ หรือมีปัญหากันภายในครอบครัว เราควรอธิษฐาน ขอพระเจ้าจะคุ้มครองและดูแลเรานะค่ะ

บัวขาบ: ใช่ค่ะ เรามักจะอธิษฐานเผื่อคุณผู้ฟังเสมอ พระเจ้าจะทรงจัดเตรียมสิ่งที่ต้องการ พระองค์จะสำแดงความรักประทานสันติสุขในชีวิต และประทานความหวังให้แก่ทุกคน

คุณ**แอน**: คะ ตอนนี้ถึงเวลาที่ดิฉันจะแบ่งปันสิ่งที่คุณนิด ลูกสาวของคุณผู้ฟังจากทางบ้านอีกท่านหนึ่งมาฝากกันนะค่ะ คุณนิดเป็นสาวโสดวัยสามสิบ เธอทำงานอยู่ไม่ไกล ฉะนั้นเธอยังคงพบคุณแม่ของเธอค่อนข้างบ่อย ดิฉันชอบสิ่งที่คุณนิดบอกจังเลยค่ะ เริ่มเลยนะคะ

เธอบอกว่า “ดิฉันได้เรียนรู้ว่า การมีจินตนาการเล็กๆน้อยๆในแต่ละวัน จะกลายเป็นจินตนาการส่วนหนึ่งของโลกที่น่าอัศจรรย์ที่เราสามารถสร้างสิ่งใหม่ๆขึ้นมาได้ค่ะ

บัวขาบ: คุณ**แอน**คะ ลูกสาวของคุณมีจินตนาการที่ดีตอนที่เธอยังเป็นเด็กเล็กๆหรือเปล่าคะ

แอน: ใช่ค่ะ เธอมีจินตนาการดีตั้งแต่เด็ก (เล่าต่อสั้นๆ)

บัวขาบ: ตอนนี้ขอบอกว่า ดิฉันชอบข้อความนี้จากคุณแม่ของคุณนิดที่บอกว่า

“ลูกสาวจะพักผ่อน ก็ต่อเมื่อเธอทำงานจนเสร็จ ไม่มีการค้างงานหรือผัดวันประกันพรุ่งเลยค่ะ”

นั่นเป็นหลักการที่สำคัญเพื่อให้คนเราปฏิบัติตาม และดิฉันแน่ใจว่า เราสามารถมีความสุขกับช่วงเวลาพักผ่อนได้ดีมากยิ่งขึ้นเวลาที่เราทำงานของเราเสร็จเรียบร้อยแล้ว

และอีกอย่างหนึ่งคือ “รู้ว่าเมื่อไหร่จำเป็นต้องหยุดพักผ่อน”

และคุณนิดยังบอกอีกว่า “ถ้ามีทัศนคติที่ถูกต้อง การทำงานก็เป็นเรื่องสนุกได้”

ดิฉันค่อนข้างแน่ใจว่า งานทุกอย่างไม่ใช่เป็นเรื่องสนุกเสมอไป แต่เป็นวิธีที่ดี ที่เราจะมองงานของเราให้เป็นเรื่องสนุกใช่ไหมคะ คือพยายามที่จะหาความสุขสนุกสนานจากสิ่งที่เราได้ทำ

คุณ**แอน**คะ คุณนิดได้เรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่าง ทั้งเกี่ยวกับงานและการมีทัศนคติที่ดีต่องานจากคุณแม่ของเธอใช่ไหมค่ะ

แอน: ใช่ค่ะ ดิฉันคิดว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมากค่ะ ที่ได้เรียนรู้ทั้งมุมมองและการทำงานจากคุณแม่ของเธอ และดิฉันดีใจที่เธอได้เรียนรู้สิ่งเหล่านี้และนำมาใช้ในชีตอย่างแท้จริงค่ะ

บัวขาบ: ถูกต้องค่ะ และนี่เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่เธอบอก ซึ่งคล้ายๆกับที่เราได้ยินจากลูกสาวคนอื่นๆส่วนใหญ่ นั่นคือ “การดูแลเอาใจใส่ผู้อื่น เชื่อว่าเป็นประสบการณ์ที่มีความสุขและน่าพึงพอใจ

และข้อคิดเกี่ยวกับชีวิตครอบครัว “ความผูกพันและความไว้เนื้อเชื่อใจกันภายในครอบครัวเป็นสิ่งที่น่ายกย่องที่จะได้รับการปกป้องไว้ด้วยความรัก

คุณแอนคิดว่า ข้อความข้างต้นนี้หมายความว่ายังไงคะ คุณแอน

แอน: (ตอบสั้นๆ)

บัวขาบ: แน่นอนค่ะ คุณนิดได้เรียนรู้ความจริงฝ่ายจิตวิญญาณที่สำคัญบางอย่างจากคุณแม่ของเขาด้วย

เธอบอกว่า “คุณแม่สามารถพูดคุยกับพระเจ้าอย่างสนิทสนมได้ อย่างเดียวกับที่พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวหรือคนที่คุณรัก”

ถูกต้องค่ะ เราไม่จำเป็นต้องใช้คำพิเศษอะไร

และเรื่องสุดท้ายคือ “เมื่อคุณมอบความเชื่อวางใจของคุณ ไว้ในพระเยซู คุณจะได้รับการปกป้องคุ้มครองให้ปลอดภัยตลอดไปชั่วนิรันดร์”

แอน: คุณนิดรู้ว่า พระวจนะของพระเจ้าบอกไว้ในพระธรรมยอห์น บทที่ 5 ข้อ 24 “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าผู้ใดฟังคำของเรา และวางใจในพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา ผู้นั้นก็มีชีวิตนิรันดร์ และไม่ถูกพิพากษา แต่ได้ผ่านพ้นความตายไปสู่ชีวิตแล้ว

บัวขาบ: คุณผู้ฟังรู้ไหมคะว่า ในพระธรรมสุภาษิต ซึ่งเป็นพระวจนะของพระเจ้า กษัตริย์โซโลมอนที่ชาญฉลาดได้กล่าวไว้ว่า “จงฝึกเด็กในทางที่เขาควรจะเดินไป และเมื่อเขาเป็นผู้ใหญ่แล้ว เขาจะไม่พรากจากทางนั้น” (สุภาษิต 22:6)

และลูกสาวกลุ่มนี้ทุกคนบอกว่า พวกเธอยังคงทำสิ่งที่พวกเธอได้เรียนรู้จากคุณแม่ เมื่อพวกเธอโตแล้ว

แอน: พระวจนะของพระเจ้าบอกเราว่า นานมาแล้ว พระเจ้าพูดกับประชาชนของพระองค์เกี่ยวกับพระบัญญัติและพระสัญญาของพระองค์ พระองค์บอกให้ประชาชนทำตามพระบัญญัติของพระองค์ และพระองค์พูดว่า “แต่จงระวังตัว และรักษาจิตวิญญาณของตัวให้ดี เกรงว่าพวกท่านจะลืมสิ่งซึ่งนัยน์ตาได้เห็นนั้น และเกรงว่าสิ่งเหล่านั้นจะประลาตเสียจากใจของท่านตลอดวันคืนแห่งชีวิตของพวกท่าน จงกระทำให้ลูกของพวกท่านและหลานของพวกท่านทราบเรื่องเหล่านี้” (เฉลยธรรมบัญญัติ 4:9)

เราจำเป็นต้องเลี้ยงดูลูกสาวและลูกชายของเราให้รู้จักพระเจ้าและรักพระองค์

แอน: ตอนนี้ถึงเวลาที่เราคงต้องลาจากกันแล้วค่ะ ขอบคุณค่ะที่แบ่งปันช่วงเวลานี้กับเรา ถ้าคุณผู้ฟังต้องการเล่าให้เราฟังถึงสิ่งที่ลูกสาวได้เรียนรู้ หรือมีคำถามที่อยากจะถามเรา สามารถติดต่อกับเราได้ที่....

สำหรับตอนนี้คงต้องลาไปก่อน สวัสดีค่ะ

สงวนลิขสิทธิ์ ทรานส์เวิร์ล เรดิโอ 2013